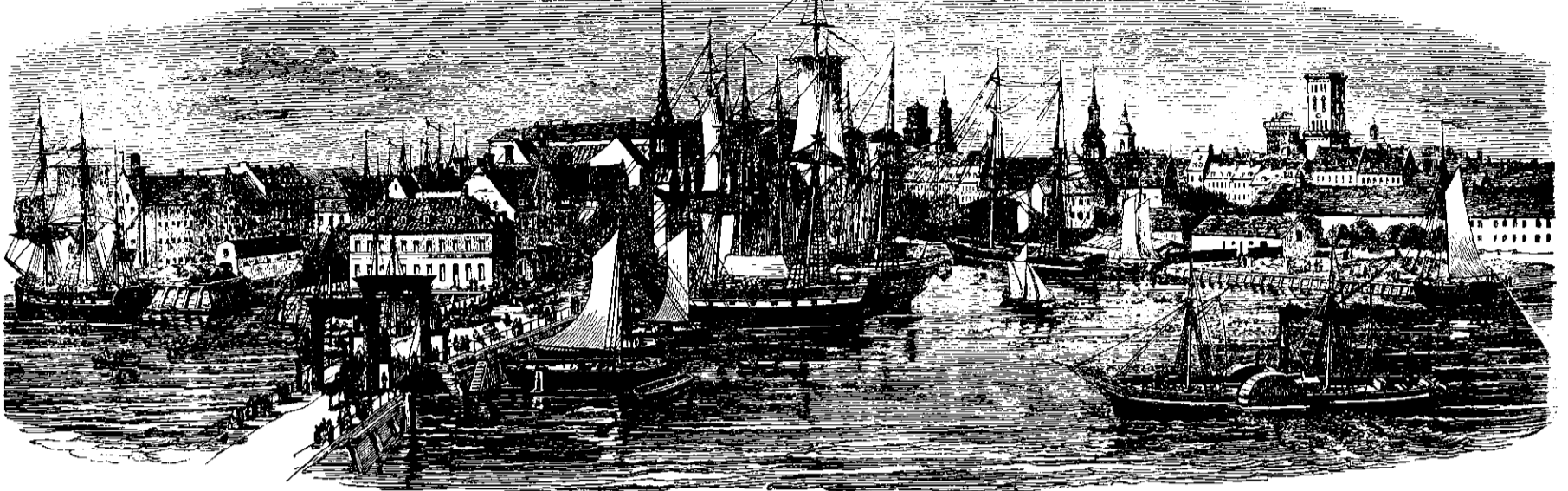

Illustreret Tidende.

Nr. 108.]

Udkommer hver Søndag.

— Kjøbenhavn den 20. October 1861. —

2 Rdr. Qvartalet.

[3de Bind.]

Indhold.

Jacob Scavenius Fibiger. — Ugens Politit. — Helsingborg. — Døhlen-
sfjægers Portraitsstatue paa St. Annæ Plads. — Hermann (fortsat). —
Meddelelser af blanded Indhold. — Fra Kirkegården, III.

Jacob Scavenius Fibiger.

Atter har Fædrelandet mistet en af sine fremragende Sønner, og denne Gang er det Armeen, som Tabet har rammet, idet den kongelige Artilleri-Brigade i denne Maaned er bleven berøvet sin dygtige Chef, Generalmajor Fibiger, der som Følge af et apoplektisk Tilfælde døde Fredagen den 11te dennes. Gjennem en 50aarig Tjenestetid foreligger her en afluttet Virksomhed, hvortil vanskeligt skal kunne opvies Mogen i Armeen, idet den Bortgangnes Studium, Villie og strenge Ketsind, forenet med gunstige Forhold for deres kundige Anvendelse, have bragt et Resultat, ikke mindre heldigt for Fædrelandet end mærkeligt derved, at det faldt i eet Menneskes Lod at see slagt fra Nytt et heelt Armeemateriel, prøve og bruge det, og dog at opleve, hvorledes det tildeels maatte vige for et endnu fuldfornere, den nyeste Tids Frembringelse. Vi ville derfor i korte Træk vise, hvor og hvorledes Fibiger har virket, idet vi fremdrage Hovedmomenterne af dette daadrige Liv, hvortil vi, i Anerkjendelse af Vægten af de Ord, tvende af hans Kammerater tidligere have udtalt, tillade os for Perioden indtil den slesvigke Krigs Slutning i Hovedsagen at henholde os til de Meddelelser om ham, der findes i „Slagene ved Fredericia og Isted“.

Jacob Scavenius Fibiger, Søn af Sagsfører Gotfred Fibiger og Christiane, født Lindam, en Datterdatter af den bekendte Commandeur Grib — var født den 23de Januar 1793 paa Gaarden Snoghøi, som blev skjenket Commandeur Grib for hans Deeltagelse i Søkampene under Tordenstjold, navnlig ved Dyrskilen, Strømstad og Gøttingborg.

Sin tidligste Underviisning nød Fibiger i Faderens Huus og sendtes først, efter i 1806 at være blevet confirmeret i Christi Kirke, til Kjøbenhavn, hvor han samme Aar indtraadte som Cadet i det daværende Artilleriinstitut. Herfra dimitteredes han i Aaret 1811 som Nr. 1 af sin Klasse med Secondlieutenants Anciennetet fra 1ste September 1809.

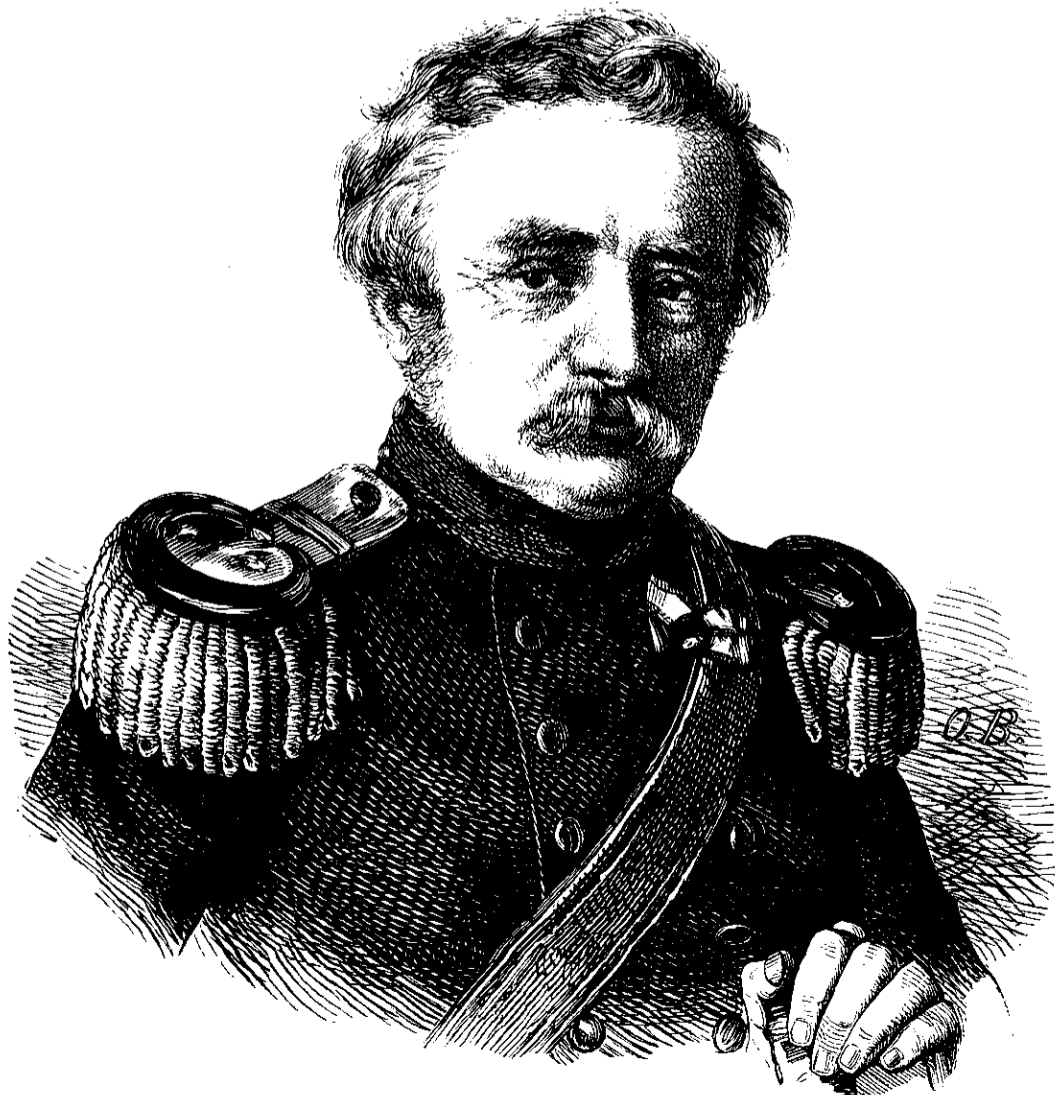
Den 1ste April 1815 udnævntes han til Premierlieutenant; den 2den December 1827 til Capitain; benaabedes i 1828 med Ridderkorset af Danebroge og i 1840 med Danebrogemændenes Hæderstegn. I Aaret 1842 blev han virkelig Major, efter Aaret forud at være bleven tillagt Anciennetet som saadan, og ansattes som Chef for Laboratorieetaten. Fra Laboratoriet afgik han i 1843 som Constructeur og Chef for det materielle Bureau ved Artilleribrigadens Stab, og blev i 1844 Oberstlieutenant og Chef for Brigadestaben. Han udnævntes i 1848 til Oberst, benaabedes i 1849 med Commandeurkorset af Danebroge og 1850 med den svenske Søværdsordens Commandeurkorset samt i 1859 med Storkorset; var i 1850 Chef for Reserverartilleriet; blev i 1852 Overtøjmester og i 1856 Chef for Artilleribrigaden.

Samme Aar Fibiger forlod Cadetinstitutet, begyndte han sin lange, saa hæderlige og frugtbringende Virksomhed som Lærer, en Virksomhed, hvorfor han er og vil blive i fjært Minde hos mange Generationer af Armeens Officerer.

I sine tidligste Læreaar docerede han Artilleri- og Vaabenlære paa Landkadetacademiet og Fricorporalskolen, samt, som kongelig ansat Lærer, Mathematik paa Artillericadecinstitutet. Samtidig hermed arbejdede han imidlertid med rastløs Iver paa sin egen Uddannelse. Foruden at beskæftige sig med sit egentlige Fagstudium, gjennemgik han saaledes i 1814 og 1815 Ingenieurskolen og afsluttede den for Ingenieurerne forefrevne Examen, og det skjændt Krigen voldte ham en sødelig Afbrydelse, idet han fra Vinteren 1814 til Foraaret 1815 var udkommanderet med Batteriet Hummel. Fra Sommeren 1818 til Foraaret 1820 gjorde han en Rejse gennem Tydskland, Italien, Schweiz og Frankrig, og blev efter Hjemkomsten ansat som Lærer i Mathematik, Artilleri- og Vaabenlære ved Landkadetacademiet og Lærer i Artilleri ved Artillericadecinstitutet. Dette sidste Lærerembede beskæftede han, indtil Institutet hævedes, og overtog derpaa efter den kongelige militaire Høiskoles Oprettelse Docentposten i Artilleri ved denne, som han beskæftede fra 1832 til 1842. I dette Tids-

rum foretog han sin anden Udlandsrejse, nemlig til Petersborg og Moskva, for at gjøre sig bekendt med det russiske Artilleri i Almindelighed og de i disse Stæder værende, høist mærkelige Samlinger og Underviisningsanstalter i Særdeleshed, og derved udvide sit allerede paa den første Rejse erhvervede Kjenndskab til de fremmede Artilleriers indre Væsen og Organisation.

Den saa at sigte uafbrudte Krigstilstand, hvori Danmark fra 1803 til 1814 som Følge af Bevægelsen i Europa be-
sands sig, havde tilfølg, at den militaire Applications-Underviisning her, som i saa mange andre Stater, ikke naaede og ei heller kunde naae en til dens Hjelpevidenskabers Fremskridt svarende Udvikling. Det havde vel allerede vundet fuld Anerkjendelse, at Grundlaget for den artilleristiske, som i Almindelighed for enhver teknisk Underviisning, burde være et matematisk-naturvidenskabeligt, og Fibiger havde allerede paa Artillericadecinstitutet givet Applications-Underviisningen et væsentligt Opfyng; men først da Anerkjendelsen af Natur-

Jacob Scavenius Fibiger.